

ningsforslag handler om. Det er derfor, vi har fremsat beslutningsforslaget.

Det har vi gjort for at undgå spildt sagsbehandling, for ikke at afvise mennesker med regler, som aldrig var rettet imod dem, og som om kort tid ikke gælder for dem, og det gør vi for at styrke den kulturelle integration omkring Østersøen og for, som hr. Aage Frandsen så smukt sagde, at byde de nye medlemmer rigtig hjerteligt velkommen i vores fællesskab.

Derfor er jeg også glad for, at der er så mange, der har udtrykt opbakning til vores beslutningsforslag; glad for, at såvel Venstres ordfører som ministeren var enige om, at målet var rigtigt, men at vi på baggrund af den aftale, der var indgået i går, måtte se, hvordan og hvorledes vi kunne gøre det bedst muligt, så vi kunne hjælpe de her mennesker, undgå en masse sagsbehandling osv.

Kl. 16.30

Som sagt også mange tak til hr. Aage Frandsen for hans klare signal om, at det nu gælder om at få vennerne med og få dem til at føle sig som førsterangsborgere ligesom alle os andre i EU.

Jeg er glad for fru Elsebeth Gerner Niensens ros og tilslutning til forslaget.

Også tak til hr. Søren Søndergaard. Jeg vil godt sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i, at det største problem, vi har nu, handler om integration. Det handler om, at man skal kunne få en praktikplads, også selv om man har en anden hudfarve. Det handler om, at man skal kunne få et arbejde, også selv om man har et fremmed klingende efternavn. Det handler om, at man kan dansk, når man starter i skole – og alle de andre ting, som vi jo beskæftiger os med hver eneste dag, og som er afgørende for, at vi får et helt samfund, som holder sammen, og som ikke splittes ad.

Jeg kan ikke et øjeblik blive uenig med hr. Søren Søndergaard i, at der er langt større problemer på integrationsområdet, men det her handler om et lille hjørne, hvor vi kan lette forholdene for nogle mennesker, samtidig med at vi kan lette lidt på sagsbehandlingen, som vi jo ved der er meget af. Så det er det, det her beslutningsforslag handler om.

Og også tak til fru Bodil Kornbek for tilslutningen.

Så tak for det. Jeg glæder mig til det videre arbejde med forslaget.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg glæder mig også til det videre arbejde med forslaget, men jeg må gøre opmærksom på, at inden forslaget eventuelt er ført ud i livet, vil der altså være gået så lang tid, at der vil være meget kort tid til, at hele problemet er løst den 1. maj 2004. Og derfor synes jeg, at fru Else Theill Sørensens har ret i, at det altså er en ret lille sag, vi drøfter.

Jeg takker for omsorgen for bøvlet i ministeriet. Jeg tror altså, at vi får mere bøvlet ved at gennemføre det her forslag end ved nu i ro og mag at forberede os på det, der skal ske den 1. maj 2004.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Da ministeren jo allerede med de sidste ord har gjort opmærksom på, hvorfor det her beslutningsforslag er temmelig betydningsløst, så synes jeg måske, at det sådan er i lidt utidig akademisk interesse, jeg nu spørger. Men jeg kan ikke lade være alligevel, for jeg synes dog, det kan have en vis teoretisk interesse, og ministeren er en mangeårig dreven parlamentariker, og jeg er novice på feltet, så jeg vil egentlig gerne belæres.

Er det ikke et udtryk for et aftalebrud, et forligsbrud, i princippet – lad mig føje det til for ikke at gøre sagen for vigtig – at man, når man faktisk har en udlændingepolitisk aftale specielt med henblik på familiesammenføring, så pludselig fremsætter sådan et beslutningsforslag? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er selvfølgelig lidt ked af ministerens sidste bemærkning, og det undrer mig egentlig også lidt, at ministeren ikke greb den bold, som hr. Aage Frandsen kastede op i luften, nemlig at det her også handler om et klart signal til vores nye venner i EU om, at de selvfølgelig ikke skal vente på at blive familiesammenført i Danmark, at de selvfølgelig med det samme kan blive familiesammenført, fordi de bliver optaget i vores fællesskab pr. 1. maj 2004. Derfor skal de selvfølgelig have mulighed for at komme og bo sammen med deres ægtefælle og søge arbejde og alle de andre ting, som man har mulighed for, når man er blevet ægtefællesammenført.

Så ministerens kommentar undrede mig lidt, men jeg vil foreslå, at vi fortsætter diskussionen af den, for så vidt jeg ved, mener regeringen ligesom vi Socialdemokrater, at det er afgørende